

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۳۰ آذر ۹۴

خطبه‌ی سالروز آغاز امامت حضرت مهدی (عج)

حمد و سپاس پروردگار کریم را سزاست که خود فرمود: بگو پروردگار من است که روزی هر که از بندگانش را بخواهد فراوان می‌کند یا او را به تنگی می‌افکند و اگر چیزی انفاق کنید عوضش را خواهد داد و او بهترین روزی دهندگان است.

بله اعمال و افکار آدمی است که موجب تنگی و یا فراوانی روزی‌اش در علم و معرفت و ایمان از جانب خداوند رحمان می‌شود و نه چیز دیگری که پروردگار کریم خود فرموده: اموال و اولادتان چیزی نیست که شما را به ما نزدیک سازد مگر آنان که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند که پاداش اینان به سبب اعمالشان دو برابر است و ایمن در غرفه‌های بهشت هستند.

چه زیبا تفسیر فرمودند سرور عالمیان حضرت زهرا (س) این آیات کریمه را که فرمودند: گاه شما حاصل دست رنج دنیا را بفروش می‌رسانید و در مقابلش پول دریافت می‌کنید و گاه دست رنج جانتان را در بازار دنیا برای نجات دیگران انفاق می‌کنید و بابتش پولی نمی‌خواهید مانند پیامبران که در مقابل رسالتشان مزدی نمی‌خواهند پس استقبال از این متاع نمی‌شود زیرا قیمتی ندارد که کسی توان خریدش را داشته باشد و آنچه عمل انسان را جاویدان می‌کند نیت عقلش می‌باشد؛ گاه سال‌های عمرش را در بازار دنیا به فروش می‌رساند و پولی که دریافت می‌کند آن‌چنان ناچیز است که همگان او را مورد سرزنش قرار می‌دهند که: ای بیچاره به چه قیمتی بهشت پروردگار را فروختی پس آنچه که با اندیشه به ثمر می‌رسد مانند سنگ آتشفشانی است که گاه زمین را حاصل خیز می‌کند و گاه آن‌چنان می‌سوزاند که آثارش باقی نمی‌ماند. پس در این روز خجسته و مبارک که پروردگار کریم و عزیز به برکت وجود مقدس خاتم انبیا و اوصیا حضرت محمد مصطفی (ص) آخرین رحمت و نعمتش را به امتش انفاق فرموده از زبان گهربار مادر گرامی‌شان سرور عالمیان عرض سلام کرده و خداوند رحمان را شکر می‌کنیم و می‌گوییم:

سلام بر جام جانی که در پرتو انوار با برکتش ظلمت نفس افسانه می‌شود؛ آیندگان به گذشته‌ی خویش می‌نگرند؛ به دنبال نامی که همواره جامِ تهی جانشان را مهمان دقایق با برکتش نموده است؛ دست‌های هدایتش را مانند سایه‌بانی بر دست‌های مشتاقی گشوده که ندای قلبشان جاودانگی را به تصویر کشیده است؛ او کیست که دقایق حیات در فرمانش در حرکت است؟ چه کسی به حقیقت آفرینش آگاه است؟ به رمز جان با برکتش جز آفریدگارش کسی آگاه نمی‌باشد؛ او یحیی و یمیت را در فرمانش به نمایش می‌گذارد پس جانی منتظر خوانده می‌شود که همواره توان عقلش به غیب قرآن کریم متصل باشد؛ غیبی که او را به مهمانی با شکوهی دعوت می‌کند و مرتباً می‌فرماید: آنچه برایتان باقی گذاشتم برای شما بهتر است. پس وای بر احوال کسانی که نه تنها خود بلکه دیگران را نیز از چنین نعمت و رحمت بی‌نظیر الهی محروم کردند. آه ندامت و افسوس آنان در قیامت سوزاننده‌تر از آتش جهنم بر جان ذلیلشان خواهد بود و واحسرتایشان نه تنها سودی به حالشان نخواهد داشت بلکه توسط آنانی که فریبشان را خورده و مریدشان شده بودند نیز لعن و نفرین می‌شوند. خداوند از احوال چنین کسانی در قرآن کریم یاد فرموده که: قدرتمندان به زبون شدگان گویند: آیا از آن پس که شما را به راه هدایت فراخواندند ما شما را بازداشتیم؟ نه شما خود گناهکار بودید.

اینان کور و کر و لال بودند که در امامت، تجلی انوار الهی و تحقق اراده‌اش در خلقت خلیفه را ندیده و خطابه‌های امیر مؤمنان علی (ع) و فرمایشات گران‌قدر و گهربار بقیه‌ی امامان را نشنیدند؛ به بزرگان گمراه و ذلیلشان در نهی مقام والای امامت اعتراض نکردند چون آنان دنبال‌رویِ پدران غافل، جاهل و باطلشان بودند و به خیال هواپرست و باطل خود می‌خواستند ریشه‌ی امامت را خشک کنند ولی خداوند سبحان در چنین روزی آخرینشان را برای مؤمنان بشریت حفظ کرد و فرمود: من آنچه برایتان باقی گذاشتم برای شما بهتر است.

ایشان خاتم امامت، منجی بشریت، عصاره‌ی نبوت و رسالت، برپا کننده‌ی کرسی عدالت، واسعه‌ی خیر و برکت، امام عصر و زمان ابوالصالح المهدی (عج) هستند که پس

از شهادت پدر بزرگوارشان امام حسن عسکری (ع) در نهم ربیع‌الاول سال ۲۶۰ هجری ردای منور امامت را بر جان مبارکشان پوشیدند که این وعده‌ی امیر مؤمنان علی (ع) است که فرمود: ای مردم بدانید که مَثَلِ آلِ محمد مانند ستارگان آسمان است و هنگامی که یکی غروب می‌کند دیگری طلوع می‌نماید بنابراین شما هرگز از آل محمد محروم نخواهید شد و لذا بدان می‌ماند که نعمت‌های خدا برای شما به حد کمال رسیده و آنچه آرزو داشتید به شما واصل شده است. مولایمان امام عصر در چنین روزی به اذن و تدبیر الهی به غیبت صغری تشریف بردند و این غیبت مانع از حضور و دعوت ایشان به نجات و هدایت مردم نشد و این دعوت را فقط کسانی شنیدند که گرد و غبار باطل را از گوش‌هایشان زدوده بودند.

حدیث زیبایی از اباعبدالله الحسین (ع) در این مورد است که فرمودند: جانشین رسالت در هدایتش همان‌گونه عمل می‌کند که من عمل کردم؛ صدای دعوتش همواره در زمان‌ها و دوران‌ها به گوشِ جانِ شنوندگانش رسیده است ولی آنان همانند امت من از هدایت گریخته‌اند؛ باطل را برگزیده‌اند و قرآن را همانند قوم یهود به دلخواه خودشان آراسته‌اند و منتظر فرجی هستند که آنان را در دینی که خود نگاشته‌اند یاری کند.

پس ای مهمانان کوی عشق بیایید در غدیر ثانی، اولین روز امامت مولایمان امام عصر و زمان ابی‌صالح المهدی (عج) دست بیعتمان را به سویش بلند کنیم و ابراز داریم: ای مولای ما، نامت زینت جان‌های ضعیفمان است پس دیدگان نمناکمان را بر حرارت دل‌هایمان مستولی نکنید تا همواره چونان آتش‌فشانی پر حرارت نامتان را تکرار کند و منتظر زمانی که پرچم حق را در عالم در اهتزاز ببینید یاری‌مان کنید در دعایی که همواره زینت جانمان است و باز یک‌صدا می‌خوانیم:

اللهم عجل لولیک الفرج